

[Arnth Jensen.]

ninger langt fra er saa god, som det kunde ønskes, er et andet Spørgsmaal, der ikke kommer dette Forslag ved. Ligesom den højtærede Minister har udtalt ved tidligere Lejligheder, finder vi det af pædagogiske Grunde rigtigst, at Eleverne selv yder et, maaske for de daarligst økonomisk stillede meget beskedent, Bidrag — ja, det er en Ting, som vort Forslag ogsaa tager Sigte paa.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (Yde) lovede næsten i første Halvdel af sin Tale at gaa ind paa vort Forslag. Ordføreren gjorde det ikke, han nøjedes med at stille et Spørgsmaal til mig om, hvorfor vi havde ændret vort Forslag. Jeg ved ikke, af hvilken Grund den ærede Ordfører stiller det Spørgsmaal, naar han overhovedet ikke beskæftiger sig med Forslaget. Selvfølgelig har vi ændret det, fordi vi fandt, den første Affattelse maaske paa enkelte Punkter var uheldig. Den ærede Ordfører synes at ville behandle det Forslag, som ikke er til Behandling i Dag, og undgaa det Forslag, som virkelig foreligger, men jeg finder ingen Grund til at gaa nærmere ind paa det gamle Forslag; derimod skal jeg imødekomme den ærede Ordfører ved nærmere at begrunde vort Forslag og dets Virkning.

Det Forslag, mit Parti har stillet, gaar ud paa for det første, at Samfundet af rent samfundsmæssige Grunde maa være interesseret i at faa saa mange som muligt af vore unge til at søge vore Høj- og Landbrugsskoler, og for det andet, at man for at naa dette giver de unge et saadant Tilbud, at det virkelig kan være fristende for dem at tage imod det. Vi er i den heldige Situation at være fuldt og helt enige med den højtærede Undervisningsminister i, at det rent samfundsmæssigt, rent dygtiggørende, afgjort har Betydning, om de unge vækkes ikke blot for faglige, men ogsaa for kulturelle Spørgsmaal. Den højtærede Minister har talt om, at den Modløshed, der er i Folket mange Steder, ogsaa præger vor Ungdom, og derfor, siger han, skal vi ruste dem ikke blot ved at give dem faglig Viden, men ved at give dem Interesser, saa de kan leve Livet rigere. Han følger til: Det har vist sig, at hvis man kan vække Ungdommen kulturelt, bliver den ogsaa dygtigere fagligt, herpaa er Højskolerne et Bevis. Se, disse sande og rigtige Ord, som den højtærede Undervisningsminister ifølge Referatet i „Politiken“ i December 1936 har talt til de københavnske Pædagoger, betinger virkelig en meget større Indsats, end det af Ministeren nu fremsatte Forslag er Udtryk for. Vi anerkendte

fuldt ud Rigtigheden af Ministerens Udtalelser og ventede, at der snart vilde følge Handling efter, men — lad mig sige det ogsaa til den socialdemokratiske Ordfører, som syntes, at der ikke var nogen Mening i, at vi havde stillet vort Forslag — det viste sig, at den højtærede Minister lod vente paa sig, og af Velvilje mod den højtærede Minister rakte vi ham saa en hjælpende Haand ved at forelægge vort Forslag for Rigsdagen, et Forslag, der fuldt og helt understregede Rigtigheden af den højtærede Ministers Tale, ikke blot ved den Lejlighed, men paa mange Møder ud over Landet.

Vi tilkendegav ved vort Forslags Udformning, at den højtærede Minister kunde være ganske rolig for, at han, hvis han paa dette Omraade vovede, om jeg saa maa sige, et virkelig Panterspring, ikke skulde savne vor Støtte til dets Gennemførelse. Det blev imidlertid, som jeg før har sagt, desværre ikke noget Panterspring, det blev kun et meget lille Hop, og det finder jeg beklageligt, for naar man ser Maalet saa klart, som den højtærede Minister gør det, maa man ogsaa ville Midlerne. Vi har derfor udformet vort Forslag som et betydende Tilbud til den danske Ungdom, et Tilbud, der vel kræver Ofre ogsaa fra Ungdommen selv, men selv den økonomisk ringest stillede Del af Ungdommen vil kunne modtage det, hvis der er Vilje bag Ønsket om et Skoleophold. Jeg har lagt Mærke til, at Højskoleforstander Grosen paa et af de Møder, den højtærede Undervisningsminister har deltaget i, har udkastet Tanken om, at der skulde gives enhver ung i Alderen 15—30 Aar Ret til et halvt Aars Skolegang. Ministeren fandt Tanken tiltalende, men, sagde han, det er nemt nok at opstille Ønsker, hvorimod det er vanskeligt at skaffe Pengene, for Millioner hænger ikke paa Træerne; rent bortset fra, at naar vi i de senere Aar har drøftet andre Spørgsmaal, har det ikke just været saa knapt med Millionerne, har Ministeren Ret i, at ogsaa i dette Spørgsmaal gælder en fornuftig Økonomi fra Statens og det offentliges Side, og navnlig har Ministeren, som jeg før har udtalt, Ret i det Princip, som han ved andre Lejligheder har gjort gældende, at det har en stor Værdi, at ogsaa de ungeselv yder en Indsats efter Evne. Det ser vi jo klart ogsaa af Beretningerne fra Arbejderhøjskolerne. Derfor har vi ogsaa i vort Forslag taget Hensyn til begge disse Forhold. De unge faar ikke det hele gratis, og Udgiften for Staten er i Forhold til Betydningen af denne Opgaves Løsning ikke afskrækkende. Elevantallet ved Høj- og Landbrugs-